

Sygn. akt: I C 361/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Lidia Wieliczuk

Protokolant: protokolant sądowy Edyta Klimkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2015 r. w Gorzowie Wielkopolskim

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.

przeciwko P. Z.

o zapłatę

orzeka

I. Zasądza od pozwanego P. Z. na rzecz powoda Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kwotę 90.400,61 złotych (dziewięćdziesiąt tysięcy czterysta złotych sześćdziesiąt jeden groszy) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 29 lipca 2013 do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.708,96 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. IC 361/14

UZASADNIENIE

Bank (...) SA z siedzibą w K. w dniu 29 lipca 2013 złożył pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko P. Z. o zapłatę kwoty 90.400,61 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie zwrotu kosztów sądowych .

W uzasadnieniu powód podał , że w dniu 17 marca 2009 zawarł z pozwanym Umowę Kompleksową Pakietu Harmonium w ramach której stworzył i prowadził rachunek bieżący nr (...). W dniu 9 września 2010 bank zawarł z pozwanym aneks nr (...) do Umowy Kompleksowej Pakietu Harmonium Postanowienia Szczegółowe dotyczące karty obciążeniowej M. C. B. z limitem w wysokości 100.000 złotych. W dniu 24 października 2012 powód zawarł z dłużnikiem porozumienie dot. spłaty zadłużenia wynikającego z w/w aneksu . W związku z nieuregulowaniem wierzytelności w terminie , bank w dniu 7 maja 2013 podjął decyzję o rozwiązaniu umów i wezwał do spłaty całości przeterminowanego zadłużenia . Pismo zostało skutecznie doręczone w dniu 18 maja 2013 . Do chwili wniesienia pozwu roszczenie nie zostało uregulowane i na dzień 29 lipca 2013 wynosi 90.400,61 złotych , w tym kapitał w wysokości 84.554,32 zł, odsetki bieżące naliczone od 25 stycznia 2013 do 19 czerwca 2013 w wysokości 3.744,28 złotych , o odsetki od zadłużenia przeterminowanego naliczone od 28 lutego 2013 do 28 lipca 2013 w wysokości 2102,01złoty , według obowiązującej w banku stopy procentowej dla zadłużenia przeterminowanego w wysokości 4 – krotności stopy kredytu lombardowego , które na dzień wniesienia pozwu wynoszą 16 % w stosunku rocznym .

W dniu 29 lipca 2013 powód na podstawie art. 95 ustawy prawo bankowe wystawił podpisany przez pełnomocnika wyciąg z ksiąg banku na dochodzona pozwem kwotę .

W dniu 14 października 2013 Sąd Rejonowy w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym , w którym nakazał P. Z. zapłacić powodowi kwotę 90.400,61 złotych z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 29 lipca 2013 do dnia zapłaty oraz kwotę 1131 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu .

P. Z. złożył sprzeciw od nakazu (k- 12 – 14) podnosząc zarzut nieudowodnienia istnienia roszczenia dochodzonego przez powoda zarówno co do samej podstawy jego istnienia jak i wysokości oraz przedźniwnie roszczenia wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu .

Złożył wniosek o zobowiązanie powoda do przedstawienia sądowi umowy z dnia 17 marca 2009 , na która powołuje się w pozwie wraz z całością dokumentacji wskazująca na wysokość udzielonego kredytu , warunków jego udzielenia , dokonywanych spłat , sposobu ich rozliczenia , wysokości zadłużenia oraz daty postawienia kredytu w stan wymagalności .

W ocenie pozwanego roszczenie powoda nie ma żadnego uzasadnienia faktycznego i prawnego . Pozwany neguje aby posiadał jakiegokolwiek zaległości z tytułu w/w umowy . Księgi rachunkowe oraz wyciągi z ksiąg rachunkowych banku nie mają waloru dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 244 par 1 kpc , tym samym powód jako bank dochodząc swych roszczeń na ich podstawie nie jest zwolniony z obowiązku udowodnienia zasadności tych roszczeń na zasadach ogólnych . Powód kwestionuje jakoby pozostawał kiedykolwiek w zwłoce z tytułu udzielonego kredytu , powód nie przedstawił żadnego dowodu potwierdzającego tą okoliczność , jak również wysokość ewentualnej zaległości .

Niezależnie od powyższego pozwany podnosi zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem . Brak dokumentacji potwierdzającej skuteczne wypowiedzenie kredytu pozwala do stwierdzenia , że wierzytelność stała się wymagalna jeszcze w 2009 roku i na podstawie art. 118 kc jest już przedawniona jako związana z działalnością gospodarczą powoda . Ponadto podnosi zarzut nieudowodnienia roszczenia gdyż powód nie określił za jaki okres , w jakim wymiarze i od jakiej kwoty dokonał kapitalizacji odsetek bieżących i od zadłużenia przeterminowanego .

W dniu 21 marca 2014 powód uzupełnił pozew składając przywołane w nim dokumenty .

W piśmie z 25 kwietnia 2014 (k- 47) pozwany podtrzymał zarzuty złożone w sprzeciwie od nakazu zapłaty .

W piśmie z dnia 28 maja 2014 k- 97 – 107) powód podtrzymała żądanie pozwu a na wypadek kwestionowania przez pozwanego sposobu ustalenia wysokości dochodzonego roszczenia złożył wniosek o opinię biegłego z dziedziny rachunkowości na okoliczności dotyczące rozliczenia wpłat dokonanych przez pozwanego na poczet należności wynikających z porozumienia z dnia 24 października 2012 i wysokości zaległości pozwanego względem banku z uwzględnieniem zmiennej stopy odsetek maksymalnych należnych od przeterminowanych należności banku w stosunku do pozwanego .

Powoływanie umów wcześniejszych niż porozumienie powód nie uważa za zasadne jednak składa żądane przez powoda dokumenty .

Podniósł , że w toku długotrwałej współpracy z bankiem pozwany nigdy nie negocjował opisanej wierzytelności banku wynikającej z Umowy Kompleksowej ani zawartych na jej podstawie umów ani też nie kwestionował treści dokumentów stanowiących podstawę zobowiązania banku a nadto podejmował współpracę celem spłaty swojego zadłużenia uznając swój dług względem banku

Zgodnie z treścią art. 95 ust 1 prawa bankowego wyciąg z ksiąg bankowych załączony do pozwu posiada w postępowaniu cywilnym moc dowodową dokumentu prywatnego , z tego względu pozwany kwestionując jego

treść powinien udowodnić tę okoliczność , czego nie czyni a jego zarzuty dotyczące wysokości roszczenia banku stwierdzonego tym dokumentem należy uznać za gołosłowne .

Porozumienie jest uznaniem długu przez pozwanego . Sposób rozliczeń ilustruje harmonogram spłat a o sposobie i kolejności zaliczeń wpłat świadczy historia rachunku karty obciążeniowej . Sposób naliczania odsetek umownych został określony w umowie , aneksie do umowy porozumieniu oraz harmonogramie spłat do porozumienia .

Postawienie należności w stan natychmiastowej wymagalności nastąpiło w dniu 18 czerwca 2013 po upływie trzydziestodniowego terminu wypowiedzenia . Termin przedawnienia wierzytelności banku wynosi 3 lata , roszczenie powoda jest więc w dalszym ciągu nieprzedawnione .

Pozwany dokonał niewłaściwego uznania długu kierując do banku wnioski o restrukturyzację zadłużenia z 10 października 2012 a właściwego uznania długu w dniu 24 października poprzez podpisanie porozumienia w sprawie zadłużenia , co spowodowało przerwanie biegu przedawnienia w stosunku do przedmiotowej należności

W piśmie z 4 lipca 2014 (k- 165) pozwany podtrzymał stanowisko co do braku udowodnienia wartości roszczenia dochodzonego pozwem .

Oświadczył , że uznanie długu nie mogło rozciągać się na należności powstałe po zawarciu porozumienia , w szczególności odsetki . Pozwany zaprzecza wszelkim twierdzeniom powoda poza tymi , które zostaną wyraźnie przyznane . Dokumenty złożone przez powoda jedynie opisują mechanizm odsetkowy , nie umożliwiają oceny prawidłowości ich naliczania co uzasadnia zarzut braku wykazania wartości dochodzonego roszczenia . wyciąg z rachunku bankowego karty jest niepodpisany wydrukiem komputerowym , przez co nawet nie M. być uznany za dokument prywatny .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 17 marca 2009 P. Z. zawarł z powodem Bankiem (...) SA z siedzibą w K. Umowę Kompleksową Pakietu Harmonium w ramach której powód otworzył i prowadził rachunek bieżący nr (...) .

Dowody :

- umowa z 17 marca 2009 k- 137 – 139

W dniu 9 września 2010 strony zawarły aneks nr (...) do Umowy Kompleksowej Pakietu Harmonium Postanowienia Szczegółowe dotyczące karty obciążeniowej M. C. B. z limitem w wysokości 100.000 złotych.

Dowody :

- umowa z 9 września 2010 k- 142

W dniu 10 października 2012 pozwany złożył wniosek o restrukturyzację zadłużenia na rachunku karty obciążeniowej deklarując spłatę zadłużenia w ratach z powodu przejściowych trudności finansowo – organizacyjnych

Dowody :

- pismo pozwanego z 10.10. 2012 k- 144

W dniu 24 października 2012 powód zawarł z pozwanym porozumienie . W paragrafie 1 zapisano , że dłużnik uznaje , ze na dzień 22 października 2012 bankowi przysługuje niesporna wymagalna wierzytelność z tytułu aneksu Nr (...) Postanowienia Szczegółowe dotyczące karty obciążeniowej M. (...) do Umowy Kompleksowej Pakietu Harmonium w łącznej kwocie 96.626,65 zł na która składa się kapitał w w/w kwocie .

W paragrafie 2 dłużnik zobowiązał się do spłaty kapitału o jakim mowa powyżej w 24 ratach płatnych do dnia 25 dnia każdego miesiąca zgodnie z harmonogramem stanowiącym załącznik do niniejszego porozumienia .

Strony ustaliły w par. 2 pkt 2 , że od dnia podpisania porozumienia wierzytelność ta oprocentowana będzie według zmiennej stopy procentowej . Oprocentowanie stanowi sumę stawki WIBOR dla terminów 1 – miesięcznych z przedostatniego dnia roboczego przed zawarciem porozumienia i stałej w trakcie jego trwania

W razie niedokonania spłat w terminach określonych w harmonogramie lub w mniejszych wysokościach , niespłacony w ten sposób kapitał będzie uznany za zadłużenie przeterminowane . W przypadku wystąpienia zadłużenia przeterminowanego oprocentowanie ustalana jest jako iloczyn stopy kredytu lombardowego NBP i współczynnika ustalane przez bank . W dniu zawarcia kredytu stanowi 4 – krotność stopy kredytu lombardowego NBP

Jak zapisano w par. 4 w przypadku gdy dłużnik opóźni się ze spłatą którejkolwiek z rat dłużej niż 3 dni bank bez dodatkowego wzywania do zapłaty może wypowiedzieć porozumienie za 30 dniowym terminem wypowiedzenia .

Dowody :

- porozumienie wraz z harmonogramem z 24 października 2012 k- 145 – 149

W piśmie z 7 maja 2013 powód wypowiedział pozwanemu porozumienie z 24 października 2012 za 30 dniowym terminem wypowiedzenia od daty doręczenia pisma z powodu niedotrzymania warunków porozumienia , podając , że na dzień sporządzenia pisma kwota zadłużenia wobec banku wynosi 87.565,78 złotych w tym kapitał 84.548,32 złote , odsetki umowne 2.748,29 złotych i odsetki od zadłużenia przeterminowanego 269,17 złotych

Pismo doręczono pozwanemu 18 maja 2013 .

Dowody ;

- wypowiedzenie k- 150

- dowód doręczenia wypowiedzenia pozwanemu k- 151

Na dzień 29 lipca 2013 zadłużenie pozwanego wobec powoda z tytułu aneksu nr (...) do Umowy Kompleksowej Pakietu Harmonium Postanowienia Szczegółowe dotyczące karty obciążeniowej M. (...) objęte porozumieniem z dnia 24 października 2012 wynosiło 90.439,30 złotych , w tym należność główna w wysokości 84.548,32 złote , należność z tytułu odsetek bieżących 3.779,76 złotych , odsetek od zadłużenia przeterminowanego 2.111,22 złote

Dowody :

- wyciąg z ksiąg banku k- 29

- opinia biegłego J. R. k- 197 – 204

Sąd zważył co następuje :

Żądanie pozwu okazało się w całości uzasadnione . Zdaniem Sądu powód wykazał zarówno zasadność jak i wysokość swojego roszczenia dochodzonego pozwem .

Zdaniem sądu udowodnione dokumentem podpisanym przez pozwanego jest jego zadłużenie wobec powoda na datę 24 października 2012 w kwocie 96.626,65 złotych .

Autentyczności swego podpisu na tym dokumencie pozwany nie kwestionował . Pozwany uznał swój dług w tej wysokości wobec powoda . Do podpisania tego porozumienia doszło z jego inicjatywy . Treść zobowiązania pozwanego doprecyzowuje załączony harmonogram , również podpisany przez powoda .

Zarzut przedawnienia jest chybiony , zważywszy na fakt , że pozwany dysponował kartą obciążeniową od dnia 9 września 2010 , porozumienie strony podpisały 24 października 2012 a pozew wniesiono 30 lipca 2013 . Bieg przedawnienia przerywa się przez uznanie roszczenia przez osobę przeciwko której roszczenie przysługuje (art. 123 par 1 pkt 2 kc) a po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie na nowo (art. 124 par 1 kc)

Porozumienia z dnia 24 października 2012 zostało wypowiedziane pismem z dnia 7 maja 2013 doręczonym pozwanemu do rąk własnych, stąd jego zdziwienie doręczonym mu nakazem wyrażone w sprzeciwie z dnia 17 listopada 2013 , nie jest dla sądu przekonywujące .

Pozwany nie przedłożył żadnego pisma , w którym kwestionowałby przed doręczeniem mu odpisu pozwu w niniejszej sprawie istnienie wymagalnej wierzytelności powoda podanej w wypowiedzeniu a twierdzenia formułowane w pismach procesowych pozwanego , jako niesprecyzowane , sąd zmuszony był przyjąć jako gołosłowne

Pozwany podnosił , że wyciąg z jego rachunku (historia konta) ma jedynie postać elektronicznego wydruku , nie twierdził jednak że nie odpowiada prawdzie . Nie przedłożył żadnego dokumentu , który mógłby rodzić wątpliwość co do jego zgodności z prawdą .

Pozwany nie przedłożył żadnych dokumentów ani nawet dowodu w postaci własnych zeznań na okoliczność , że jego zadłużenie wobec powoda nie istnieje lub też jego wysokość jest mniejsza aniżeli dochodzona pozwem .

Pozwany dysponując dowodami wpłat i pomocą fachowego pełnomocnika powinien takowe do akt złożyć .

Mając powyższe na względzie sąd przyjął , że pozwany na poczet spłaty zadłużenia jak w porozumieniu poczynił tylko wpłaty przyznane przez powoda , wynikające z historii jego konta jak na k- 153 – 156 .

Wyciąg z ksiąg rachunkowych banku stanowi oświadczenie wiedzy powoda odnośnie wysokości zobowiązania . Ma rację pozwany , a i powód jest tego świadomy , że wyciąg z ksiąg bankowych po nowelizacji art. 95 ustawy prawo bankowe nie stanowi już dokumentu urzędowego i nie korzysta z przypisanych jemu domniemań a jedynie dokument prywatny . Powód mógł jednak taki dokument przedłożyć na poparcie swoich roszczeń opisanych w pozwie a sąd poddał jego treść weryfikacji .

Jak wynika z opinii biegłego z zakresu rachunkowości sporządzonej na wniosek powoda , wobec kwestionowania przez pozwanego wysokości podawanego przez powoda jego zadłużenia , zadłużenie powoda jest nawet nieco większe niż wynika to z żądania pozwu Błąd powoda mieści się jednak w ocenie sądu w granicach dopuszczalnego , nieistotnego błędu rachunkowego i nie rodzi wątpliwości co do rzetelności obsługi rachunku pozwanego przez powoda . Do opinii żadna ze stron zastrzeżeń nie składała

Reasumując sąd uznał żądanie pozwu za uzasadnione w całości . O odsetkach orzeczono zgodnie z treścią porozumienia z 24 października 2012 .

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc .